

РЕШЕНИЕ

№ 481

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мария Стоева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10740** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ДЖИ ДИ ТИ РЕЗИДЕНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Г. Д. Ц. чрез адв. Д. срещу Решение № 3973 от 24.10.2022г., постановено по анд № 20211110216477/2021г. на СРС, 136 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 22-007042/14.12.2020г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал.1 от КТ за нарушение на чл.4, ал.3 от Наредба № 5/29.12.2022г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, като със съдебното решение нарушението е преквалифицирано като такова по чл.63, ал.2 от КТ и изменя санкционната норма от чл.416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.3 от КТ, като запазва размера на наложеното наказание.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на измененото с него наказателно постановление. Излагат се доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалния и на материалния закон. Правят се възражения относно преквалифициране на нарушението и липса на нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт С. прави искане за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна и недоказана и оставяне в сила на съдебното решение като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор В. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, XXVI касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че Д. Ди Т. " ЕООД , в качеството му на работодател, е допуснал до работа на 21.04.2020 г. работника А. С. Р. да полага труд на длъжността „градинар“, преди да му е предоставил копие от уведомлението по чл.62 ал.3 от КТ. Приел е за несъмнено доказано , че работника е имал сключен трудов договор с работодателя от 20.04.2020 г. Категорично е установено, че процесното уведомление до ТД на НАП е регистрирано на 21.04.2020 г. в 11:37:33 часа, т.е. след като работника е започнал работа.

В тази връзка въззивния съд е споделил извода на АНО , че правилно административно-наказващият орган е приел, че в случая е налице извършено нарушение, тъй като допълнителното споразумение между страните е било представено едва с подаване на възражението срещу АУАН –на 18.09.2020 г., а не в хода на извършваната проверка на 17.08.2020 г., когато са били представени на контролните органи трудовия договор и Правилника за вътрешния трудов ред на дружеството.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № 22-007042/17.09.2020 г. , а въз основа на него е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че отговорността на дружеството е неправилно ангажирана за нарушение на чл. 4 ал.3 от Наредба № 5/29.12.2002 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ, вместо по чл.62, ал. 3 от КТ и е ИЗМЕНИЛ Наказателно постановление № 22-007042/14.12.2020г., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал.1 от КТ за нарушение на чл.4, ал.3 от Наредба № 5/29.12.2022г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ , като със съдебното решение нарушението е преквалифицирано като такова по чл.63, ал.2 от КТ и изменя санкционната норма от чл.416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.3 от КТ, като запазва размера на наложеното наказание.

Съдебното решение е правилно. Обосновани и законосъобразни са изводите на районния съд, че „ДЖИ ДИ ТИ РЕЗИДЕНС“ ЕООД е осъществило състава на административно нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ. Съгласно посочената разпоредба, работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и

копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. В случая А. С. Р. е допуснат до работа като градинар по сключения трудов договор от 20.04.2020г. преди на работника да е връчено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ. Действително, правната квалификация на деянието като такова по чл. 62, ал. 3 от КТ е неправилна в АУАН и НП, но в правомощията на районния съд е да измени същата по чл. 63, ал. 2 от КТ.

Съгласно т.1 от ТР № 8/16.09.2021г. на ВАС по т.д.№1/2020г., ВАС приема, че в производството по реда на раздел пети, глава трета на Закона за административните нарушения и наказания районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение. В случая санкционната норма е чл. 414, ал.3 от КТ. Неоснователно е възражението в касационната жалба за неправилно преквалифициране на деянието от страна на районния съд, доколкото е съобразено ТР № 8/16.09.2021г. на ВАС по т.д. № 1/2020г., при наличие на законовите предпоставки за това.

Нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ е извършено, касае се за сключения трудов договор от 20.04.2020г. и извършваната въз основа на него работа като градинар и се състои в допускане до работа на А. С. Р. преди да му е връчено копие от уведомлението по чл.62, ал. 3 от КТ. Санкцията е определена в минимален размер, изложени са мотиви за изключване приложението на чл.28 от ЗАНН, които съдът споделя Изцяло и не смята за нужно да преповтаря.

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебно решение № 3973 от 24.10.2022г., постановено по анд № 20211110216477/2021г. на СРС, 136 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 22-007042/14.12.2020г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал.1 от КТ за нарушение на чл.4, ал.3 от Наредба № 5/29.12.2022г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, като със съдебното решение нарушението е преквалифицирано като такова по чл.63, ал.2 от КТ и изменя санкционната норма от чл.416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.3 от КТ, като запазва размера на наложеното наказание, е правилно и на основание чл. 209 т.3 АПК и на основание чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен по чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София – град, XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3973 от 24.10.2022г., постановено по анд № 20211110216477/2021г. на СРС, 136 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 22-007042/14.12.2020г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал.1 от КТ за

нарушение на чл.4, ал.3 от Наредба № 5/29.12.2022г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, като със съдебното решение нарушението е преквалифицирано като такова по чл.63, ал.2 от КТ и изменя санкционната норма от чл.416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.3 от КТ, като запазва размера на наложеното наказание.

ОСЪЖДА „ДЖИ ДИ ТИ РЕЗИДЕНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Г. Д. Ц. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.